

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 137

JAFFNA, FRIDAY, 25TH FEBRUARY, 1977.

No. 8

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Fred Field Goodsell

News has come to hand that Dr. Fred Field Goodsell, at one time Executive Vice-President of the American Board, has passed away in his 95th year. The post of Executive Vice-President was created in the American Board about 1934. Its purpose was to have some one in charge of the over-all policy of the Board, while Regional Secretaries were in charge of particular areas. Dr. Goodsell visited Jaffna in 1934, and again in 1938. He retired in 1949 and was engaged in writing a history of the American Board. He had published two books earlier: (1) "You shall be My Witnesses—An interpretation of the history of the American Board 1810—1960" in 1959 and (2) "They Lived their Faith—An Almanac of Faith, Hope and Love" in 1961.

Our Bishop in the Tinnelvly Diocese

The Bishop of our Diocese, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, will be in the Tinnelvly Diocese of the Church of South India for a week. On Sunday, the 6th of March, he will preach at the Palayankottai Cathedral in the morning and in St. John's Church, Nazereth, in the evening. After this, he will be leading the Retreat of the Clergy and Workers of the Tinnelvly Diocese, at Palayankottai.

Elected F. R. C. O. G.

Dr. B. Amirthanayagam Mills, formerly Senior Consultant, Obstetrician and Gynaecologist of the Government General Hospital, Jaffna, and President of the Jaffna Medical Association, has been elected a Fellow of the Royal College of Obstetricians and Gynaecologists of Great Britain. Dr. Mills is now a Senior Gynaecologist in the Government Medical Service in Singapore, besides being a Visiting Lecturer at the Postgraduate Medical School of the University of Singapore and Examiner to the Singapore Nursing Board.

Dr. Mills represents the third generation of doctors in the family who have been closely associated with the American Mission Hospitals and have rendered dedicated medical service to the people of the Northern Province over the past century. His father, the late Dr. S. G. Culanayagam Mills, was closely associated with the Green Memorial Hospital, Manipay for over forty years and his grandfather, the late Dr. C. T. Ethirnayagam Mills, followed Dr. S. F. Green in pioneering medical education in the country during the last century.

THE JAFFNA DIOCESAN COUNCIL OF THE C. S. I.

The annual sessions of the Jaffna Diocesan Council of the Church of South India are being held at Vaddukoddai. This sessions began yesterday morning (Thursday, the 24th inst.) and will go on through Saturday, the 26th. Yesterday's programme commenced with the Worship Service, conducted by the Rev. D. C. Ratnasingham in the Cathedral Church. The business sessions were then held in the Parish Hall, presided over by the Bishop, the Rt. Rev. D. J. Ambalavanar.

Bishop's Charge

The Bishop based this Charge on the words of St. Paul "in Him we live and move and have our being". The Bishop said: "Recently I saw in India a booklet published by some leaders of Churches entitled 'The Church as People's Movement'. I asked myself: Is this the only statement we can make about the Church? Is it only a People's Movement? In one sense the statement is true, but, first and foremost, it is a movement of God in the world. The Church moves in the world. So these two are joined together in the Church becoming a People's Movement under God." The Bishop further asked what are our responsibilities in the fast changing world of today. There is general tendency among people to think that changes mean always progress. To a certain extent it may be true, but not always. In this connection, it may be well to remember that a number of scientists also have warned us about these changes. The changes, like the phenomenal growth in population, the exhaustion of the resources of the world, and air and water pollution, are dangerous. Where will this progress end? Man was a part of nature up to now; now he has become a threat to nature.

As Christians when we go to the Bible, we find God made man in His own image and gave him all power and glory. Man started using all the gifts bestowed on him by God selfishly for his own ends. The problems we face are not peculiar to one nation or one people only. They are, on the other hand, universal problems. Man has now become capable of destroying himself and all other creature together. This is because of sin—a selfish end, looking only for man's own benefit. St. Paul says: "The wages of sin is death." So when man continues in this way, it will mean death to him. St. Paul said 2000 years ago: "The whole creation groaneth and travaileth." Scientists have also noted this and bear witness to this fact. Men who have to live in harmony with

nature have begun to live in disharmony; hence this trouble. So the Bible says man has to realise the need for harmony, and that life in Christ is eternal. St. John in his Revelation says he saw a new heaven and a new earth. This is what Paul too had in mind—a world, where men would live not as enemies of God but as a household of God living in harmony with God and fellow-man. John wrote this to seven Churches, which could have been smaller than several Churches of the C. S. I., perhaps much smaller than our own Diocese, but even to them John gave a message to live as citizens of the new creation, a new heaven and a new earth.

So, we should be true to this calling. We as a Church should realise the need to spread this news—that in Christ Jesus there is life—to the whole world. We should realise the connection between the Gospel and the condition of the world. Often the Church ignored this aspect. As some one has said: "The Church has become so heavenly-minded that there is no earthly use for it". As a Diocese we have been doing some things in educational and medical matters, and in economical affairs like producing and working on farms etc. But there is a danger that we can be so preoccupied with becoming so earthly-minded that it may also have no heavenly use. So we, as a Diocese, should realise the need for keeping these two objects in the right proportion. As we go through our records about our evangelistic work, we have to be ashamed because we have neglected the first and foremost task of the Church—that of evangelism. Not only Pastors but the Church as a whole must not merely be missionary-minded but even be missionary-hearted. Evangelism should be our primary concern.

Secondly, if we are to be true to the important calling, we will have to note that the strength of the Church is in direct proportion to the strength of the ministry. Recently we have had to extend the services of some of the clergy, who have passed 70 years of age, because of a shortage of Workers. We must keep in mind, and the Diocese must realise, that we need young people who should dedicate themselves to the Ministry. Such young people should also have a sense of sacrifice.

CHRISTIAN INSTITUTE FOR THE STUDY OF RELIGION AND SOCIETY

The Rev. J. Francis Xavier will conduct a Seminar on

PASTORAL COUNSELLING

at Trimmer Hall, Jaffna on Saturday, 12th March, 1977, commencing at 9-00 a.m. This will be of great benefit to all Pastors and Social Workers.

All are welcome.

CANON V. S. D. SATTTHIANADHAN
Director

Christa Seva Ashram,
Chunnakam.

WOMEN'S FELLOWSHIP

Women's World Day of Prayer Service will be held on Saturday, 5th March, 1977 at the Uduvil Church at 3 p.m.

Speaker:

Mrs. V. S. D. Sattthianadhan

All are cordially invited.

C. AMBALAVANAR
President, Women's Fellowship,
J. D. C. S. I.

JAFFNA COLLEGE TECHNICAL INSTITUTE

New Session commences—
16th May, 1977.

5 Technician courses.
Craft Courses in Welding and Foundry practice.
Prospectus and application form Re. 1/-.
Scholarships available.

DIRECTOR,
J. C. T. I., Vaddukoddai.

IN MEMORIAM

IN LOVING REMEMBRANCE OF

Daisy Chinnammah Seevaratnam

Born: 1901-11-19
Departed this life: 1976-2-27

"Looking unto Jesus, the Author and finisher of our faith."

Remembered by her loved ones.

K. P. Arunarajah
"Sharnithi",
Mathagal.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]

“நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்”

மலர் 137]

25 — 2 — 1977

[இதழ் 8]

நமது தலையாய கடமை

யாழ். திருமண்டலப் பேரவைக் கூட்டங்களில் நமது பேராயர் நிகழ்த்திய தொடக்கவுரையில், திருச்சபையின் தலையாய கடமை, கிறிஸ்துவின் அருட்செய்தியை அறிவிப்பதே ஆகவே, நமது திருமண்டல சபைகள் இவ்வுண்மையை உணர்ந்து, இத்திருப்பணிக்கு முதலிட மளித்து, தம்மை முற்றாக இப்பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென வலியுறுத்தினார்.

நற்செய்திக் திருப்பணியை நம் நாட்டில், சிறப்பாகத் தமிழ் மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் நாம் ஏற்ற முறையில் ஆற்றவேண்டுமெனாகில், நாம் தனித் தனிமையாகவும், சபையாகவும் புதுப்பிக்கப்படல் வேண்டும். சபை புதுப்பிக்கப்படுவது உலகத்திற்கு அடுத்து ஆற்றவேண்டிய பணிக்காகவே.

உலகத்தைப் பற்றிய கடவுளின் திருவுள்ளச் சித்தம் நிறைவேறுவதற்குத் திருச்சபை அடிப்படையை யொட்டிய முறையில் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது, அதன் அமைப்பிலும் உள்ளான வாழ்க்கையிலும் முற்றாகப் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே இங்கு குறிக்கப்படுகிறது.

கட்சி மனப்பான்மையிலும், அதிகாரப் போராட்டங்களிலும் சபையின் உள்ளான வாழ்வின் தூய்மை கெடுக்கப்படுகிறது அத்தோடு, ஊதியம் பெறும் ஊழியரை மாத்திரம் நம்பியிருப்பதும் அடிக்கடி சபையின் வளர்ச்சியைத் தளரச் செய்கிறது. சபை புதுப்பிக்கப்படுவதற்கு இவை தடையாகவும் அமைகின்றன.

சிலுவையில் அறையப்பட்ட கிறிஸ்துவும் உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவருமானவரை நாம் சபையின் வாழ்க்கையில் ஏற்றுக்கொண்டு, உலகத்தின் வாழ்க்கைக்குள்ளாக அவர் பாடுகளில் பங்கு பெறும்பொழுது நமக்குள்ளே புதுப்பித்தல் நடடபெறுகிறது.

புதுப்பித்தல் என்பது, தனியாட்களையும், சபைகளையும், நிறுவனங்களையும் தமக்கே தொண்டு செய்வதிலிருந்து, கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் உலகத்திற்காகப் பெருந் தியாகஞ் செய்து, தம்மை முற்றாக அப்பணிக்கு அர்ப்பணம் செய்ய ஒருவரில் ஏற்படும் அடிப்படையான மாறுதலாகும்.

தன்னைப் பேணுவதில் மாத்திரம் அக்கறையுள்ள சபை, கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்கெடுக்க மறுத்து, கனி தராத கொடியென வெட்டி யெறியப்படும் ஆபத்திலிருக்கின்றதென்பதை அறிக.

ஒரு சபை புதுப்பிக்கப்படும்போது, கடவுளிடமும் ஒருவரிடமொருவரும் திறந்த மனத்தோடு நடந்துகொள்ளச் செய்கிறது. உட்பகைக்கும், கட்சி மனப்பான்மைக்கும், இன வேறுப்புக்கும், தனிப்பட்ட போட்டிகளுக்கும் அதில் இடமில்லை.

மனிதருக்குரிய உறவுகளில் கிறிஸ்துவின் ஒப்புரவாக்கும் அன்புக்கு எதிர்த்து நிற்பது, அவரைத் தள்ளிவிடுவதாகும். ஒப்புரவாகுதல் கடவுளின் குடும்பத்தில் தொடங்கி, மனிதனுக்குரிய எல்லா உறவுகளையும் (தொழிலகம், அலுவலகம், இனஞ் சார்ந்த நெருக்கடி நிலைகள்) குணமாக்கப் பரவிச் செல்கிறது.

ஆகவே, புதுப்பித்தல் என்பது வாழ்க்கை முழுவதிலும் இயேசுவை முக்கியமாய்க் கொள்வதாகும். அதாவது, கடவுளின் மனத்திற்கும் உள்ளத்திற்கும் இயேசுபெருமான் ஒப்பற்ற வெளிப்படுத்தலாய் இருக்கிறார் என்றுணர்ந்து, அவ்வாறு அவரை உலகிற்கு அறிவிப்பதே நமது தலையாய கடமையாகும்.

கிறிஸ்து பெருமான் புதியதொரு யுகத்தை, புதியதொரு வாழ்க்கை முறையை உருவாக்குகிறவர் எனவும், அவர் எல்லா மனிதரிலும் அன்பு கூர்ந்து அவர்களை மீட்கிறவர் என்பதையும் நாம் அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டுளோம்.

கிறிஸ்துவை அறிவிப்பதென்றால், கடவுள் கிறிஸ்துவுக்குள் உலகத்தைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கிக் கொண்டார். கிறிஸ்து உலகம் முழுவதற்கும், வரலாற்றிற்கும் ஆண்டவராயிருந்து ஆளுகை செய்து வருகிறார். எல்லாம் அவருக்குள் கூட்டிச் சேர்க்கப்படும் என்று பறைசாற்றுவதேயாகும்.

இச்செய்தி, மனிதரிடையிலுள்ள உறவுக்கு ஒப்புரவாக்குதலின் செய்தியாய், கிருபை, பாவ மன்னிப்பு என்பனவற்றைக் கொண்டு ஆட்களையும் மனித சமூகங்களையும் புதுப்பிக்கும் செய்தியாயும் அமைகிறது.

ஆகவே, இந்நற்செய்தியை உலகத்தில் மாறுதல் உண்டாவதற்கு அடிப்படையாய் உளது என்னும் இவ்வுண்மையை உணர்ந்து இவ்வாண்டில் தாமதியாது, எதற்காக நாம் அழைக்கப்பட்டோமோ, அவ்வழைப்பை நிறைவேற்றும் மனத்துடன் ஒன்றுபட்டு, நம் தலையாய கடமையைச் செயல்படுத்தவேண்டியது அவசியம்.

தமிழ்பேசும் கிறிஸ்தவ மாணவர் தவிப்பு

தலைவர், யாழ்ப்பாண வளாகக் கத்தோலிக்க மாணவர் ஒன்றியம், திருநெல்வேலி

இவ்விடத்தைப் பக்கலைக் கழகம் 1977-ம் ஆண்டிற்கு மாணவர்களை உள்ளெடுப்பது தொடர்பாக க.பொ. த. (உயர்தர) பரீட்சையில் சித்தியடைந்த மாணவர்கள் வெருக்கு அழைப்புப் படிவங்களை அனுப்பியுள்ளதை நீங்கள் அறிவிக்கீர். இதற்குப் பிறகு, “விசேட உள்ளெடுப்பு” என்ற தலையாய முறைய அழைப்புப் படிவமொன்று, மனிதப் பணியில் (Humanities) பயிலக்கூடிய இன்னும் சில மாணவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

இந்த விசேட உள்ளெடுப்பின் போது ஒரு நிபந்தனையின் பேரில் மட்டுமே இம்மாணவர்கள் பக்கலைக் கழகத்திற்கு சேர அனுமதி பெறலாம். அதாவது, படிவத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 8 பாடங்களில் ஒன்றைத் தமது பட்டப் படிப்பு முழுவதற்கும் பயில அவர்கள் ஆயத்தமாய் இருக்க வேண்டும். அப்பாடங்களை ஒன்று கிறிஸ்தவ நாகரிகம் (Christian Civilization) ஆகும். ஏனைய பாடங்கள்: நான்கு அயல் மொழிகளும் (சமஸ்கிருதம், பரஸி, அராபிக், ஆங்கிலம்), மற்றைய மூன்று நாகரிகங்களும் (பௌத்த, இந்து, இஸ்லாமிய) ஆகும்.

ஆனால், ‘கிறிஸ்தவ நாகரிகம்’ என்னும் பதத்தில் மட்டும், வித்தியால்களா வளாகத்தில் மட்டும் பயிற்சிப் படுகின்றது என்று அப்படிவத்தில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தில் ஏந்த வளாகத்திலாவது தமிழ் மொழியில் ‘கிறிஸ்தவ நாகரிகம்’ அல்லது “கிறிஸ்தவ கலாச்சாரம்” (Christian Culture) பயிற்சிப்படுவதில்லை.

[1976-ம் ஆண்டில் க.பொ. த. (உயர்தர) பரீட்சையில் (ரே.க.) கிறிஸ்தவத்திற்கும், (ரே.க. அல்லாத) கிறிஸ்தவத்திற்கும் 93 மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.] ஆனால், இவர்களில் பலர் தகுதியற்றதும் பக்கலைக் கழகம்

புகழுடியாது தவிக்கின்றனர். காரணம், இந்தத் தமிழ் மாணவர்களுக்கு அவர்களது மொழியில் ‘கிறிஸ்தவ நாகரிகம்’ எனும் பாடத்தைப் பயிற்ற பக்கலைக் கழகம் ஆவன செய்யாததே.

மாணவர் குடித்தொகைக் கணக்கின்படி, சமய அடிப்படையில் பௌத்தர்களுக்கும் இந்துக்களுக்கும் அடுத்தபடியாக கிறிஸ்தவர்களே (எல்லாச் சபைகளும்) எண்ணிக்கையில் பெரிய சமூகமாவர். இவர்களில் தமிழ் பேசுவோர் ஏறத்தாழ நூற்றுக்கு இருபது விதத்தினர் ஆவர்.

இந்தப் பாடமானது ஏற்கனவே சிங்களத்தில் பயிற்றப்படுவதால் இது பக்கலைக் கழகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவொரு பாடம் என்பது தெளிவு. மேலும் இதற்குரிய பாடத்திட்டமானது எல்லாச் சபைகளால் சேர்ந்த கிறிஸ்தவர்களும் ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்றாகும்.

எனவே, தமிழ்க் கிறிஸ்தவ மாணவர்களுக்குக் காட்டப்படும் இந்தப் பாடப்பாடு உடனடியாக நீக்கப்பட வேண்டுமென வேண்டுகின்றோம்.

இந்தக் குறைவைத் தீர்ப்பதற்காக ஏற்கனவே இரண்டு நாகரிகங்கள் தமிழில் பயிற்றப்படும் யாழ்ப்பாண வளாகத்தில் ‘கிறிஸ்தவ நாகரிகம்’ தமிழில் பயிற்றப்பட வேண்டுமெனக் கோருகின்றோம்.

தமிழ்க் கிறிஸ்தவ மாணவர்களைத் தங்கப் படிப்பதற்கும் பயனுஞ் செய்வதற்கும் யாழ்ப்பாண வளாகம் வசதியானதொரு இடமாகும் என்பது தெளிவு.

எனவே, நம் கிறிஸ்தவ சமூகத்தினரே, தமிழ்க் கிறிஸ்தவ மாணவர்களின் இக்குறைவைப் போக்க அனைவரும் முன்வாரி!

நமது திருச்சபையின் தலைவர்களே! இம்முக்கிய பாடத்

(தொடர்க்கி 3-ம் பக்கம்)

க. பொ. த. உயர்தர வகுப்புக்குக் கிறிஸ்தவம் பயிலும் மாணவர்களே!

உங்களுக்கு உதவியெய்ய விரும்புகின்றோம் இதற்கு உங்களைப் பற்றிய தகவல்கள் தேவை. தந்து உதவுவீர்களா?

தீர்ப்பவும்:

எனது பெயர்!.....

முகவரி!.....

மாவட்டம்!..... மாகாணம்!.....

தற்போது படிக்கிற அல்லது கடைசியாகப் படித்த பாடசாலை!.....

* பொருத்தமற்ற சொற்களை வெட்டி விடவும்:

1. நான் க. பொ. த. (உயர்தர) பரீட்சையில் கிறிஸ்தவம் (ரே.க./ரே.க. அல்லாதது*) என்ற பாடத்தை எடுக்க விரும்புகின்றேன் / எடுத்துள்ளேன் / மீண்டும் எடுக்க விரும்புகின்றேன்.*

2. நான் மேற்படி பரீட்சையில்.....

ஆண்டுகளில் சித்தியடைந்தள்ளேன்.

தேர்வு முடிவு: A/B/C/S A/B/C/S

3. எனக்கு இவ்விடத்தைப் பக்கலைக் கழகத்தால் 1977 இற்கான சாதாரண அழைப்புப்படிவம் ‘விசேட உள்ளெடுப்பு’ப் படிவம்* அனுப்பப்பட்டுள்ளது / படவில்லை.*

4. நான் பக்கலைக் கழகம் புகுந்தால் ‘கிறிஸ்தவ நாகரிகம்’ என்ற பாடத்தைத் தமிழில் படிக்க விரும்புகின்றேன் / விரும்பவில்லை.*

கருக்கமாகவும் தெரிவாகவும் விடையளிக்கவும்:

5. உமக்குத் தேவையான பாடநூல்கள், பாடக்குறிப்புக்கள் (Notes) ஆகியன கிடைத்துள்ளனவா? எவையெவை?

6. இப்பாடத்தைப் படிக்க உமக்கு என்ன வசதிகள் உள்ளன? பாடசாலை வகுப்பு/சொந்தப் படிப்பு/தனியார் படிப்பித்தல்* விபரிகளையும்.

7. மையமான ஒரு சில இடங்களில் வகுப்புகள் ஒழுங்கு செய்யப் பட்டால், அவற்றிற்குச் செல்ல உமக்கு வசதி ஏற்படுமா?

8. நீர் பரீட்சை எடுத்தவராயின, ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் சித்தியடைந்த பாடங்களைத் தருக.

இத்தகவல்களை 8-3-1977 இற்குப் பிந்தாது பின்வரும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள்.

இப்பாடத்தைப் பயிலும் சமமாணவர்களுக்கும் இதை அறிவிக்கவும். நன்றி.

யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க இளைஞர் இயக்கம் (கதிர்)

108, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

இவை என் நம்பிக்கைகள்

உலகில் மக்கள் ஒன்றாக வாழ வேண்டும்; அதன் செல்வத்தைப் பகிர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

மனுக்குலம் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது; குடும்பத்தவர் ஒருவருக்காக ஒருவர் செய்யும் தியாகத்தின் மூலம், கூடி வாழ முடியும் எனக் கற்று வருகின்றது.

இவ்வுலக வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியானது; பயன் தருவது. அழகை அனுபவிக்கவும், உண்மையை உணரவும், அறிவியல் யுக்திகளைப் பயன்படுத்திச் சமுதாயத்தை வளம் செய்யவும், இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையுடன் ஒன்றப்பட்டு நிறைவு காணவும், இவ்வாழ்க்கையில் கூடுகிறது.

வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம் இடம் பெற உதவும் ஒரே வழி அன்பு. அன்பு, ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொடுத்து வாழ்வதை, புனித பணியாக்குகிறது. அன்பு, அடுத்தவரின் வேதனையிலும், மகிழ்ச்சியிலும் முழுப் பங்கு கொள்ளச் செய்கிறது. அன்பு, அறியாதவரை நண்பராக்குகிறது. அன்பு, ஏழ்மை, அறியாமையுடைய அறியாமை, அச்சம் எனும் கேடுகளைப் போக்குவதற்காக உழைப்பவருக்கு ஊக்கம் அளிக்கின்றது. அன்பு, என் எண்ணங்களையும் நோக்கங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, கடவுளின் மன்னிப்பை நான் தவறாது பெற என்னை அழைக்கிறது. அன்பு, கடவுளின் ஆவியின் பலனை நான் பெற எனக்கு உதவுகிறது.

கைமாறு இல்லையே! இயேசுவே!

அங்குட அப்பமெங்கட் கருங்குடிக என்றும் அடுத்தவரு நாட்கலை அடையற்க என்றும் என்றோங்கு செய்பவரை என் உண்போம் உடுப்போம் என்றென்னி வதைத்துவதைத் தேய்க்கவோ என்றும் தங்குட இறைமறை என்மைவழி தனிகுய

கூனமென்று கடபடம் நீ நாட்டின்கை ஜயா! போருத் மொழிக்குரிய போருத்தெனினம் என்னுள் புருத்தவம் உன்னருள் புகைக்கமா றில்லையே. — திரு. வி. க.

இயேசு கிறிஸ்துவம் அவரைப் பற்றி வேதம் அளிக்கும் விளக்கமும் உண்மை. அவர் வாழ்க்கை, மரணம், உயிர்த்தெழுதல் பாலும், கடவுள் உலகினுள் வைத்துள்ள அன்புக்கு அத்தாட்சி, அவரில் ஜீவனும், அன்பும், உண்மையும் மனிதாபிமானமும், நித்தியமும் ஆடங்கி இருக்கின்றன. அவர் மீட்கிறார். வழி காட்டுகிறார். சீர்திருத்துகிறார். அவரைப் பின் செல்லுகிறவரை ஒன்றுபடுத்துகிறார்.

கடவுள் உலகுக்கான திட்டம் ஒன்று கொண்டுள்ளார். அவர் சகலத்தையும் ஒன்றாகக் கூட்டிச் சேர்த்து சமுதாயத்திலும், தனி யார் வரலிலும் உரசாக்கங்களிலும் புரட்சியை அடைக்கி, உலகில் நீதியான அரசை நிறுவுவார்.

தியானப் பகுதி

நாட்களுக்குத் தக்க ஆற்றல் அருளும் கடவுள்

— "G. D." —

(முற்கூறி)

எல்லா ஆபத்துக்களின் மத்தியிலும் 'தேவன் நமது அடைக்கலம்' என்று சந்தேக காரர் பாடினார். மோசேயும் ஆசேர் கோத்திரத்துக்குச் சொன்ன கடைசி வார்த்தைகள் 'அநாதி தேவன் உன் அடைக்கலம்' (உபாசமம் 33:27), ஆபத்துக் காலத்தில் 'உன் நாட்களுக்குத் தக்கதாய் உன் அடைக்கலம் இருக்கும்' என்பன.

பெலன்: நமது பெலவீனங்களை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். நமது குடும்பத்தை நடத்தவோ, நமது ஊழியத்தைச் செல்வவையாய்ச் செய்யவோ நாட்களுக்குப் போதுமான பெலன் தேவை. சரீர பெலன் இருந்தாலும், சத்தியமாய் உழைக்க ஆதிதமம் பெலன் தேவை. சோதனைகளை ஜெயிக்க, துன்பத்தைச் சகிக்க, சச்சரவுகளில் பொறுமையாயிருக்கம் பெலன் வேண்டும்.

ஏசாயாவுக்குக் கிடைத்த வாக்கு: 'என் நீதியின் வலது கரத்தினால் உன்னைத் தாங்குவேன்' (ஏசாயா 41:10).

பவலுக்கு அவரது பலவீனத்தில் கொடுக்கப்பட்ட வாக்கு: 'என் கிருமை உனக்குப் போதும்' (2 கொரி. 12:9).

பெலவீனமுள்ள நிலையில், 'உன் நாட்களுக்குத் தக்கதாய் என் பெலமும் இருக்கும்'.

பிரியமானவர்களே! இஸ்ரவேலின் 11 கோத்திரங்களில் ஒன்றாகிய ஆசேர் கோத்திரத்துக்குக் கர்த்தர் கொடுத்த வாக்கு நம்மெல்லோருக்கும் உரி

யது. எல்லாக் காலத்துக்கும் உரியது. ஒரு புதிய ஆண்டில் பிரவேசித்திருக்கும் நமக்கு இவ்வசனம் தைரியம் அளிப்பதாக!

சுமார் 200 வருடங்களுக்கு முன்னென்றி மாணவன் என்ற மெதடிஸ்ட் சபைப் போதகர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு நடக்க முடியாத, கால் ஊனமுள்ள ஒரு சிறு மகன் இருந்தான். ஒரு நாள் அவர் தம் கையில் ஒரு சிறு பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு மாடிகுக்குப் போகப் படிக்கவில்லை ஏறினார். அப்போது மகன், 'அப்பா! நான் அந்தப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன்' என்றான். அதற்குத் தகப்பன், 'மகனே! உன்னால் நடக்க முடியாதே! எப்படி இப்பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வருவாய்?' என்று கேட்டார். அந்தச் சிறுமி, 'அப்பா! நான் பெட்டியை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன். நீங்கள் என்னைத் தூக்கிக் கொள்ளுங்கள்' என்றான். இச்சம்பவத்தைக் குறித்துச் சிந்தித்த போதகர், 'தகப்பனாகிய நான் என் மகளுக்குச் செய்ததை, கர்த்தர் நமக்கு எப்போதும் செய்கிறார்' என்று எழுதினார்.

களைப்படைந்த காலத்தில் உன் நாட்களுக்குத் தக்கதாய் உன் இன்பப்பாடலும் இருக்கும்.

ஆபத்துக் காலத்தில் உன் நாட்களுக்குத் தக்கதாய் உன் அடைக்கலம் இருக்கும்

பலவீன காலத்தில் உன் நாட்களுக்குத் தக்கதாய் உன் புகழும் இருக்கும்,

ஞானி சாலமோனின் ஞானமொழிகள்!

நிதிமான்சன் பாதை விடியற்கால வெளிச்சம் போன்றது, துஷ்டர் பாதையோ காரிருள் போன்றது.

தாங்கள் இடறுவது இன்னதில் என்று அறியார்கள், மகனே! என் மொழிகளுக்கு உன் செவியுடன் நான் சொல்வதைக் கவனி. அதிக எதிர்ப்போடு உன் உள்ளத்தைக் காத்துக்கொள். அதனால் ஜீவன் உண்டாகும். தாறுமாறு வராமல் நாவைக் காத்துக்கொள். உதகு பேசும் மாறு பாட்டை அகற்றிவிடு. உன் கண்ணால் நேரே பார். கண்ணிமை கொண்டு நேரேதிரீ நோக்கு. உன் கால் செல்லும் பாதையைச் செல்வையெண்ணு. உன் வழிகள் எல்லாம் உறுதியாயிருப்பதாக. வலது புறம் சாயாதே, இடது புறம் சாயாதே, திமைக்கு உன் கால விலக்கு.

'கிறிஸ்தவ நாகரீகம்'

இவங்கை பக்கலைக் கழகத்தில், மனிதப் பண்பியல் பகுதியில் பயிலும் கிறிஸ்தவ தமிழ் மாணவர் 'கிறிஸ்தவ நாகரீகம்' என்ற பாடத்தைத் தமது பட்டப் படிப்புகாக எடுக்கலாமென அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இது தமிழில் கற்பிக்கப்படுவதில்லை. வித்தியாலங்கார வளாகத்தில், பெளத்த லாச்சாரம், பெளத்த மெய்யியல், இந்து லாச்சாரம், இஸ்லாமிய லாச்சாரம் ஆகியன படிப்பிக்கப்படுகின்றன. கிறிஸ்தவ லாச்சாரம் கிங்கனத்தில் மட்டும் படிப்பிக்கப்படுகின்றதென அறிகிறோம்.

யாழ். வளாகத்தில், இந்து நாகரீகம் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் 1975 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி கற்பிக்கப்படுகிறது. இஸ்லாமிய நாகரீகம் தமிழில் 1976 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி படிப்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால், கிறிஸ்தவ நாகரீகம் மட்டும் தமிழில் படிப்பிக்கப்படுவதில்லை. ஏன் இந்தப் புறக்கணிப்பு?

திருச்சபையின் தனிப் பண்புகள்!

1. நமது நம்பிக்கைகளுக்குத் தொடர்புள்ள வாழ்க்கையை வாழ வேண்டும். மக்களுக்கு விடுதலை, வெளிச்சம், சுமை, நிறைவான வாழ்வு முதலியவை அனிக் முயலும் நிறுவனங்களுடன் கிறிஸ்தவின் பெயரில் நாம் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.
2. நமது சபை முயற்சிகள் கிறிஸ்துவின் மீட்புத் திட்டத்துக்கு இசைந்து விளங்குகின்றனவா என்று சோதித்து அறிய வேண்டும்.
3. சமூகத்தின் தேவைகளை உணர்ந்து, புது சேவைகளில் ஈடுபட வேண்டும்.
4. தனி மனிதனிலும், சமூகங்களிலும் கண்ணியமும், நம்பிக்கையும் குறைவு படாதவாறு அவர்களின் தேவைகளை நிரீர்த்திக்க முன்வர வேண்டும்.

மரணம்

வல்லிபுரம் நல்லையா

தோற்றம்: 8-4-1906
மறைவு: 21-2-1977

சாவகச்சேரி சபையைச் சேர்ந்தவரும், காலஞ்சென்ற திருமதி பூமணி நல்லையர் அவர்களின் கணவருமாகிய திரு. வல்லிபுரம் நல்லையர் அவர்கள் இம்மாதம் 21ம் திகதி (21-2-77) காலமானார்.

இவரின் பிரேத சேம ஆராதனை, சாவகச்சேரியில் இவரது இல்லத்தில், சபைக்கு அருட்திரு. K. S. ஜெயசங்கம் அவர்கள், அருட்திருவாளர்கள் கணம். S. T. ஆசீர்வாதம், கணம். N. S. சுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் உதவியுடன் நடத்தினார். பேராயர் அம்பலவாணர் அவர்கள் ஆசீர்வாதம் கூறினார்.

அமரர் நல்லையர் அவர்கள் சபை வாழ்க்கையில் அதிக ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு உழைத்தவர். யாழ். திருமாவட்டப் பேரவையில் பல துறைகளில் பணி புரிந்தவர். ஊழியர் ஓய்வூதிய நிதியைத் தொடங்குவதில் அதிக உதவியும் நல்லவோசைகளும் நல்கினார். கொழும்பில் மோரோடு மெதடிஸ்த சபை தொடங்கும்போது முன்னின்று பெரும்பணியாற்றினார். பின்னர், கொழும்பில் யாழ் திருமண்டலத்தின் சபை தொடங்கியபோது பெரும்பணியாற்றி, இச்சபையின் பொருளாளராகப் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து, இச்சபையின் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தார். தனது இறுதிக் காலத்தில் சாவகச்சேரி சபையில் பொருளாளராகப் பணிபுரிந்து, இச்சபையின் முன்னேற்றத்திற்காக அயராது உழைத்தார்.

இவரது பிரிவால், யாழ் திருமண்டலம் தன் சிறந்த அதிர்சதரிகளில் ஒருவரை இழந்து விட்டது. இவரது பிரிவால் தயருறும் பிள்ளைகள், இன்கற்றத்தினருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

தமிழ்பேசும் கிறிஸ்தவ.....

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தைப் பக்கலைக் கழகம் மட்டத்தில் பயிற்றுவிக்க ஆசிரியர்களையும் நூல்களையும் தந்து உதவிடுவீர்!

ஆசிரியப் பெருமக்களே! யாழ். வளாகத்திலே இப்பாடத்தைத் தமிழில் பயிற்றுவிக்குமாறு கோரும் வேண்டுகோள்களை உங்கள் சங்கங்கள் மூலம் பக்கலைக் கழகத்திற்கு அனுப்பிடுவீர்! பாசியு தெற்கே! உங்கள் பாடசாலைப் பெற்றோர் — ஆசிரியர் சங்கங்களிலூடு கிறிஸ்தவ நாகரிகத்தைப் பக்கலைக் கழகத்தில் தமிழிலும் பயிற்றுமாறு கோரிடுவீர்!

மாணவச் சேகரதாரர்களே! உங்கள் ஒன்றியங்கள், இயக்கங்கள் மூலம் யாழ். வளாகத்தில் இப்பாடத்தைத் தமிழில் பயிற்றுமாறு மாறு பக்கலைக் கழகத்தின் சென்ற அகத்தின் ஊக்குவிர்!

சங்கீதம் 121:1

இறைவனுக்குக் கஞ்சியவர் பாதையிற் செல்வோள் நிறைவான பேறு பெறுவான் — குறைவிலா வாழ்வு வழங்கி வாரவனுக்குத் தாழ்வொன்று மேயுவீர்.

The Morning Star

25th February, 1977

"..... The blood of Jesus Christ
cleanseth us from all sin"

— 1st John 1:7

This is the season of Lent. The season begins on Ash Wednesday, which this year fell on 23rd February, and ends on the night of Holy Saturday, preceding Easter Sunday. Though by actual count the period lasts for more than forty days, it is customary to look upon it as consisting of forty days, because Sundays have always been excluded from any kind of fasting.

Christianity is a historical religion; that is, it does not depend on certain general truths, but upon the significance attached to certain historical events. These events are all events connected with a historical life lived at a certain time. They are the Birth, the Crucifixion and the Resurrection of Jesus Christ, and the descent of the Holy Ghost some days after it. Upon these events are built certain doctrines which are the pillars upon which Christianity stands.

While scriptures record these events, they do not say that the observance of the anniversaries of these events is necessary. Nor do we, as a matter of fact, find that these anniversaries were observed when the Apostles lived. But the Church rightly fixed certain days to mark these events; because they would be a testimony that the events concerned did happen.

What we call "Lent" now was, during the first three centuries, observed only for two or three days. The fast prescribed seems to have been primarily intended for baptismal candidates. After the third century it was extended to forty days, the number being suggested by the fasts of Moses, Elijah or of the Lord Himself. When it came to be widely observed is not known. But it did come to be observed with degrees of vigour all through Christendom. Though the Reformation made a lot of difference to the custom, the Roman Catholic Church clung to it with fervour till recently. But that Church itself has now done away with the most of the vigour associated with it.

That fasting and other forms of mortification are necessarily good for spiritual development is an idea common to many religions. But the reason why many Christians practised it was because of the idea that thereby they would be suffering along with the Lord. However, any thought that we could undergo what the Lord Himself went through is impious. It would be an attempt to penetrate the inner experience of the Son of Lord. That is not for human beings.

The special anniversaries which we know in the Christian Calendar are meant to witness to the fact of certain high and important events. It is not their purpose to make us think of these events only annually. We are not expected to think of the significance of the birth of Christ or of His death or of the other events connected with Him only once a year. If Christmas makes us think that the Son of God became incarnate only on that day and for only for six weeks or so that He died for us, then the whole purpose for which these anniversaries were fixed is defeated. We are expected to be always conscious of the significance of the events they mark. The anniversaries are there to say that these events did actually happen.

The purpose of Lent is to enable us live always in the remembrance that the blood of Jesus Christ cleanseth us from all sin.

A Will Justified Request

We are publishing in an adjoining column an appeal from the Catholic Students Union of the Jaffna Campus of the University of Sri Lanka, entitled "Request for 'Christian Civilisation' in Tamil at the Jaffna Campus". The appeal is made in English and Tamil. The Tamil version says that it is addressed to the public at large, particularly the Christian community, the heads and leaders of all Protestant Denominations and of the Roman Catholic Church, to teachers, parents, and fellow students. The appeal calls upon them to support their demand for the provision of "Christian Civilization", in Tamil at the Jaffna Campus. It is an altogether justifiable demand and we are happy to associate ourselves wholeheartedly with this appeal. The appeal speaks for itself in a clear and a forthright manner.

We understand the Catholic Students have already met the President of the Campus and forwarded a memorandum to the Vice-Chancellor of the University on this subject. They have had so far no reply from the Vice-Chancellor, but the President has told them that nothing could be done in the course of this year to redress their just grievance. In this connection one could certainly raise the question how provision was made for "Islamic Civilisation" to less than ten Muslim students within three months of their appeal, and the already intriguing situation has been made more intolerable when Christian students in the Department of Humanities have been forced to take "Hindu Civilisation", in the Jaffna Campus. We are certainly not against provisions being made for Muslim students to offer "Islamic Civilisation", nor against Christian students offering, at their own choice, 'Hindu Civilisation'. However, the University must take upon itself the entire responsibility for this discrimination imposed on Tamil Christian Students. It should not have, to begin with, introduced compulsory subjects for which it could not make the financial provision needed, in the two chief media, Sinhalese and Tamil. The earlier this discrimination is removed, the better would it be.

Request for 'Christian Civilization' in Tamil at the Jaffna Campus

A discrimination is being perpetrated against some Tamil-speaking students due to an oversight of the University of Sri Lanka: no provision has been made to teach the subject 'Christian Civilization' in the Tamil medium at any Campus.

You are aware that the University has sent forms to some of the successful G. C. E. (A/L) candidates calling for applications for Admission in 1977. The University has also sent a form entitled "Special Intake" (1977) to some successful candidates eligible to enter the Faculty of Humanities.

The latter students may gain entrance only on one condition: they must be willing to offer one of eight given subjects throughout their course. One of these subjects is Christian Civilization. The rest are: the other three Civilizations (Buddhist, Hindu and Islamic) and four Languages (Sanskrit, Pali, Arabic and English).

But, as stated in the "Special Intake" form, Christian Civilization (or Culture) is taught only at the Vidyalkara Campus and that too only in the Sinhala medium. *Christian Civilization is not taught in the Tamil medium at any Campus.*

In 1976 alone, 93 students sat for either Christianity (R.C.) or Christianity (Non-R.C.) in the Tamil medium at the G. C. E. (A/L) Examination. The majority of these students have obtained a Pass in this subject. But many of these are deprived of a chance of University education though they are eligible, because the University has not made arrangements for this subject to be taught in Tamil. It is only right that this discrimination against Tamil-speaking students should be done away with immediately.

As the subject is already being taught in Sinhala, it is evident that it is approved by the University. Moreover, the syllabus that has been a drawn up is accepted by all Christian groups.

Even H. N. C. E. Humanities students will be affected by this, as the syllabus of the subject 'Christianity' for the H. N. C. E. has been oriented towards the study of the subject 'Christian Civilization' at the University level.

Therefore we request that Christian Civilization be taught in Tamil at the Jaffna Campus, where already Hindu and Islamic Civilizations have been introduced.

We appeal to you to take up the cause of these unfortunate students and urge the University Senate to grant these students this their inalienable right.

Thank you.

*The Catholic Students' Union,
Jaffna Campus.*

OBITUARY

Mr. V. Nalliah

The death occurred on Monday, the 21st inst., of Mr. V. Nalliah, retired Accountant, of Chavakachcheri, at the General Hospital, Jaffna. He had met with a car accident on the 12th of January and was undergoing treatment at the hospital, when last Monday he developed an acute pain in the chest and collapsed. He passed away soon afterwards.

The funeral took place on the following day at his residence. The Rev. K. S. Jeyasingam officiated, assisted by the Revs. S. T. Aseervatham and N. Subramaniam. The Rev. Jeyasingam preached on the text: "The Lord is king above the flood, the Lord has taken his royal seat as king for ever." (Psalm 29:10). The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar pronounced the benediction. The committal rites at the Chavakachcheri Church cemetery were performed by the Rev. K. S. Jeyasingam, assisted by the Rev. (Sevak) Sam. Alfred.

Mr. Nalliah was the son of the late Mr. S. S. Vallipuram, preacher under the Jaffna Council of the South India United Church, and the late Mrs. Mary Vallipuram. He had his education at Jaffna College and joined the Government Clerical Service at a very young age. Having held responsible positions in various Departments, he retired in 1961 as the Deputy Director of Establishments.

He was a committed Christian and took an active part in Church activities. He was a member of Executive Committees of the Colombo and Chavakachcheri Churches of the C. S. I. He was for some years a member of the Jaffna Diocesan Council and its Executive Committee. He was the chief planner of the Workers' Pension Scheme. He also served as a representative of the Staff of Jaffna College on its Board of Directors and its Executive Committee. Mr. Nalliah was a man of firm convictions with a mind of his own. He always maintained the dignity of a debate and gave a patient hearing to the opposite point of view. His services in the Diocesan Council and the Jaffna College Board of Directors will always be remembered.

Mr. Nalliah's wife, Ruby Poomany, was called to rest only 15 days before his own death. He was 70 years old. He leaves behind: Mr. & Mrs. Balan Sanders (son-in-law and daughter); Mr. & Mrs. Mano Nalliah, Mr. & Mrs. Chandi Nalliah, Mr. & Mrs. Nimal Nalliah (sons and daughter-in-law); and Mr. Thiviam Nalliah (son); and five grand-children to bemoan his sudden demise.

SITUATION VACANT

An Instructor in Welding.
Salary Rs. 300/- to Rs. 750/-
per month

depending on qualifications
and experience.

For further particulars apply —

DIRECTOR,
Jaffna College Technical Institute,
Vaddukoddai.